

KVINDEN OG SAMFUNDET.

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr 44.

Kontor: Nørregade 33, St.

9. November 1901.

Udgaar hver Lørdag.

17. Aarg

Koster 50 Øre Kvartalet.

(+ 9 Øre i Postpenge i København.
(+ 11 — — i Provinserne.)

Enkelte Numre 5 Øre.

MARY STEEN,

kongelig Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

EMMY THULSTRUP.

Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste

Panoptikon, V, 1ste Sal o. G.
Telefon 26543.

Redaktionen træffes som Regel hver Mandag og Torsdag Kl. 12—1 paa Kontoret Nørregade 33, St

Artikler, som ønskes optagne i det først udkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest Mandag Morgen.

Ekspeditionen, Nørregade 33, St., aaben hver Dag Kl. 10—7.

Annoncer til Kvinden og Samfundet bedes sendte under Ekspeditionens Adresse.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10 % for mindst 6 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stillet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke, da til Bladets Kontor.

„Kvinden og Samfundet“ faas i Kioskerne.

Aktuelt er stadig Husøkonomi som Statssag.

Kære Fru Salicath!

De beder mig fortælle om mit Arbejde for Husøkonomi som Statssag og hvorvidt jeg mener at Sagen er fremmet. Jeg skal gerne fortælle Dem noget derom, men De faar undskyldte om det falder noget tørt og skematisk, hvilket den knappe Plads om trent gør nødvendigt.

For at vække Interesse for de voksne Kvinders huslige Uddannelse har jeg i Aarenes Løb holdt flere Rækker Foredrag dels i Dansk Kvindesamfunds Kredse, dels i Foredragsforeninger, Afholdsforeninger og paa Højskoler (Askov, Ollerup, Vestbirk, Sørup, Lyngby, Sorø, osv).

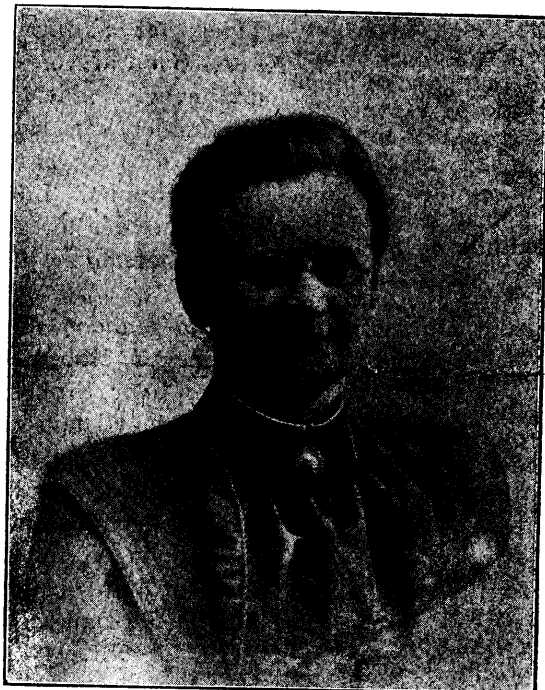
I Fjor talte jeg paa Landmandsforsamlingen i Odense, og i Aar paa Landmandsforsamlingen i Hjørring. Efter Foredragene har der saa godt som altid været Forhandling, i hvilke Kvinder saavel som Mænd tog til

Orde, og jeg fik gennem disse Forhandlinger Oplysning om meget, som de enkelte, der interesserede sig for Sagen, ønskede optaget i Undervisningen paa en eventuel Husmoderskole. Jeg lærte en mange Tilfælde maaske fuldt ud saa meget af Forsamlingen,

som den af mig; og mit Syn paa Husøkonomi, særlig hvaddens Udvikling paa Landet angaar, er saaledes Resultatet af Samarbejde med mange Mænd og Kvinder Landet over. Hvem jeg ikke kunde naa med Ordet, søgte jeg at naa med Penen.

Foruden „Kvinden og Samfundet“, der har haft mange og lange Artikler og Re-

ferater om Husøkonomisagen, har jeg skrevet i Morgenbladet, Venstrebladet, den danske Folkeskole, Højskolebladet, Folkevennen, Kvindens Blad, Vort Landbrug, Andelsbladet, Landmands-Blade og Politiken om Husøkonomisagen. En stor Del af

Birgitte Berg-Nielsen.

Provinspressen har støttet Sagen baade ved at referere Foredragene og ved at optage mine Artikler fra Ugebladene, saa de blev bekendte for en større Læsekreds.

Jeg har udgivet 12 Smaaskrifter om Sagen og Hensigten med dette Arbejde er at vinde Forstaaelse af og oparbejde den almindelige Mening til at rejse Krav om, at Staten skal tage sig af Husøkonomien baade som Videnskab og som Folkeoplysningssag paa lignende Maade, som den har taget sig af Landbrugets Udvikling, altsaa ved at uddanne Lærere i Husøkonomi og lade foretage videnskabelige Forsøg og Studier for at fremskaffe Kundskab om Husøkonomi; hvilket jeg mener bedst naas ved Oprettelse af en Husøkonomiafdeling i Forbindelse med Landbohøjskolen og dens Forsøgslaboratorium.

Hvad jeg har opnaaet med mit Arbejde og hvorvidt Sagen er fremmet, kan jeg ikke sige Dem noget bestemt om, det bliver en Skønssag, men jeg haaber at være naaet til at faa godt begyndt.

Ved Finanslovens 1. Behandling i Folketinget*) henstillede Hr. Folketingsmand Blem til Landbrugsministeren at arbejde for at Spørgsmaal angaaende Næringsmidlernes Værdi og Udrykkelse blev gjort til Genstand for Forsøg, og at der oprettedes Skoler til Uddannelse af Husøkonomilærere. Hr. Blem staar ikke ene i Tinget med sin Interesse for Husøkonomi som Statssag; men hvornaar Interessen vokser sig stærk nok

*) Se Rigsdagstidende for 16de Oktober, Spalte 172.

Klager over Uregelmæssighed i Bladets Forsendelse anmodes man indtrængende om straks skriftlig at tilsende Bladets Kontor, Nørregade 33.

En dyrekøbt Lykke.

Af

Jeanne Marni,

autoriseret Oversættelse ved Agnes Thomsen.

Det er i Cannes, en Dag i Slutningen af Februar, stærk Blæst.

Fru Despierres, en høj, statelig, slank Dame med et temmelig tæt Kniplingssløv for Ansigtet, er stanset foran Ben-Simons Antikvitetshandel i Antibesgade.

Hun betragter en Ring i Louis XIV Stil, som er udstillet i Vinduet, en enorm stor Saphir, indfattet i en ciseleret Ring af en Blanding af Guld og Sølv.

Hun skal lige til at gaa ind i Butiken, da en Herre, der i nogle Øjeblikke har iagttaget hende, uden at hun har lagt Mærke dertil, gaar hen imod hende og hilser ærbødigt.

Fru Despierres, bliver rød og straks derpaa bleg. — Hvad! er det virkelig Dem? Dem! (Hun betænker sig et Øjeblik, saa rækker hun ham Haanden.) Hvorledes . . . hvorledes har De det?

Herren. — Tak, godt!

Han synes ligesaa forvirret som hun. Det er en ældre Mand, men med et ungdommeligt, kraftigt Udseende og med gode, trofaste, sørgmodige Øjne.

Fru Despierres, beskytter sig med sin Parasol mod et hæftigt Vindstød. — Det er dog en afskyelig Blæst!

Herren. — Og tilmed saa isende kold. Der er meget mildere i Paris.

Fru Despierres. — Kommer De lige fra Paris?

Herren. — Ja. Jeg kom i Morges.

Fru Despierres, med et Anstrøg af Uro i Stemmen. — Agter De . . . at slaa Dem ned her i Cannes?

Herren. — Aldeles ikke! Jeg skal bo en fem, seks Dage hos Daiglouts. Jeg er en af Forloverne for Deres Datter.

Fru Despierres. — Saa, skal Valentine da have Bryllup?

Herren. — Naa, det vidste De ikke?

Fru Despierres. — Jeg kommer ikke mere sammen med Daiglouts . . . Hun gør vel et udmærket Parti?

Herren. — Udmærket er maaske

for meget sagt, men et meget godt Parti; de passer rigtig godt sammen . . .

Fru Despierres, farer sammen og skotter ængsteligt hen til Herren; saa gaar hun et Par Skridt frem for at gaa ind i Butiken.

Herren, (tager hende ved Armen for at holde hende tilbage). — Vent! vent dog et Øjeblik endnu, hører De!

Fru Despierres. — Jeg skal blot sige et Par Ord til Ben-Simon. Jeg vil have, han skal sende mig den Ring dér hjem. (Hun peger paa Ringen). Synes De ikke, den er køn?

Herren. — Den er ikke saa gal, hvis den virkelig er gammel. Men jeg synes, den er altfor stor til Deres lille Haand.

Fru Despierres. — Aa, mine Hænder er blevne meget sværere.

Hun gaar ind i Butiken for at gøre en Bestilling, og kommer et Øjeblik efter ud igen.

Herren, lægger Mærke til, at Fru Despierres ser sig om med et raadvildt Blik. — Skal De hjem nu?

Fru Despierres. — Ja, hvad er Klokken? Jeg tager hjem med fire, seks og tyve Toget . . . For De ved vel nok, at jeg ikke boer her i Cannes?

Herren. — Ja, jeg ved, De har en Villa i Nærheden af St. Raphaël. Naar man kører der forbi, kan man se den fra Tøget. Den ligger i en lille Mimoselund. (Med en lidt bitter Betoning.) De har det vidst yndigt dér . . .

Fru Despierres, (forlegen). — Der er lidt ensomt.

Herren, ser paa sit Uhr. — Klokken er kun fem Minutter over halv fire. Maa jeg have Lov til at følge Dem til Stationen?

Fru Despierres. — Gerne . . . skønt, hvis vi mødte nogen, der kendte os, saa . . .

Herren. — I den Blæst er der ingen, der gaar ud . . . Og selv om vi mødte nogen, der kendte os, hvad saa?

Fru Despierres. — Saa vilde de le ad os. Det er lidt komisk at se os sammen . . .

Herren. — Komisk? Det synes